

Les quotes del SINDICAT són reproductives, puix amb elles sostenim l'entitat, i aquesta ens pot fer augmentar, com efectivament ho ha fet ja en molts casos, els nostres ingressos. No fa molt em deia un metge jove de Barcelona, entusiasta *a posteriori* del SINDICAT: «A mi ja em poden duplicar i triplicar la quota, si volen, que sempre hi sortiré guanyant, puix per la influència del SINDICAT he doblat els ingressos». En termes semblants s'han expressat molts altres companys de fóra i de Barcelona.

També ho són de reproductives les quotes de la Mutual, puix per elles ens assegurem dels riscos que més poden tenir preocupat al metge conscient que no té medis de fortuna, com són el cas d'impossibilitat i el pervindre de la família el dia que ell mori. Que no valen res aquestes assegurances? I la tranquil·litat d'esperit del que ha previngut aquests casos, que no val tant o més encara? I no es digui que això ja es pot assolir en altres punts, puix que el cas d'impossibilitat o invalidesa, difícilment trobaran la manera d'assegurar-se'n, si no és en la «Unió Mèdico-Farmacèutica», però solament per 5 pessetes diàries, la qual cosa és evidentment insuficient per tota família de metge; i si per al cas de mort es troben Companyies asseguradores, sempre serà amb més sacrificis, en igualtat de circumstàncies, que en la Mutual, puix que els beneficis que aquelles han de fer, ens els quedem nosaltres, i les despeses d'administració nostres, han de ser més reduïdes. Inclòs pels companys que avui no ho necessiten, tenen utilitat, ja que, apart que mai pot ningú estar segur del pervindre, i tal vegada qui avui creu no haver-ho de menester, demà pot necessitar-ho, els hi ha de resultar molt més agradable a aquests companys dependre's de petites quantitats per a ajudar a l'existència de la Mutual, que emplear aquestes o majors quantitats en socórrer a companys necessitats o a llurs vídues i fills desamparats, com avui, desgraciadament, succeeix molt sovint.

La reproductivitat de les quotes d'atur forçós, podria ser més discutible, però també és positiva, per quant resulta més segur contra aquest risc, en el qual tots ens hi podem trobar, siguent, al propi temps, un medi molt poderós d'apoi pel SINDICAT, que a tots ens interessa i per determinats companys, als qui devem nostra ajuda per companyonia. Per altra part, mai poden ser grosses, repartides entre tots.

La quota extraordinària personal, poques vegades s'haurà de fer efectiva, podent-la evitar

tothom qui vulgui, puix ha d'ésser conseqüència d'un acte conscient i voluntari, i, per tant, evitable; així, doncs, qui no l'eviti, serà per la seva pròpia conveniència.

Ara bé, prescindint d'aquesta última, perfectament evitable, com hem dit, totes les altres, la reproductivitat de les quals les fa ja tolerables, podem tenir medis d'aminorar-les, i, potser i tot, d'anul·lar-les, podent contribuir tots a aquest fi, i convé que hi contribuïm. En primer lloc, podem contribuir-hi estudiant i donant la nostra opinió sobre el projecte d'ingressos extraordinaris, ponència del Dr. Plà i Armengol, que va a discutir-se en la pròxima Assemblea, i aportant demés cada u totes aquelles iniciatives que se li ocorrin respecte del particular, que ja em consta n'hi ha moltes; i en segon lloc, podem contribuir-hi també, complint després cada u, amb tota fidelitat, aquells acords que en aquest sentit es prenguin.

Si tots fem això amb l'entusiasme i bon zel que deu posar-se sempre en les obres bones com aquesta, no els càpiga dubta els companys, que les quotes que tant espanten a alguns, es reduiran ben prompte a la més mínima expressió (1). Posem-hi, doncs, tots el coll i endavant!

Junta de Govern del Col·legi de Metges de la província de Barcelona

<i>President.</i>	Dr. Antoni Bartumeus.
<i>Vice-president.</i>	Dr. Josep Girona i Trius.
<i>Comptador.</i>	Dr. Guillem Lopez Ventura.
<i>Tresorer.</i>	Dr. Joaquim Homs i Parellada.
<i>Secretari.</i>	Dr. Antoni Ayné Llorens.

Vocals

Dr. Francisco de P. Calbets Ropt, Arenys.
Dr. Antoni Casals Cluet, Berga.
Dr. Ricard Pedrols Morsà, Granollers.
Dr. Francisco de P. Folch Calbó, Igualada.
Dr. Ramon F. Padró Xipell, Tarrasa.
Dr. Lluís Viladevall, Malgà, Mataró.
Dr. Francisco Pous i Freixa, Barcelona.
Dr. Ramon Plà i Armengol,
Dr. Enric Seguí i Pou,
Dr. Josep Mestre i Puig, Molins de Rey.
Dr. Joaquim Trias i Pujol, Barcelona.
Dr. Higiní Sicart Soler,

(1) El sol capítol dels certificats, que molts no cobren, a una sola pesseta que per cada un ingressés, no més de Barcelona, pujaria, segons el Dr. Sicart, a unes 200,000 pessetes anuals.